

[Krag.]

Statsregnskabet for Finansaaret 1921—22, og det var da naturligt, at jeg straks slog op paa den Side, hvor der redegøres for, hvor man skal finde Statsrevisorernes Bemærkninger til de forskellige Poster i Regnskabet. Det var paa Side VIII i denne Betænkning. Jeg finder ikke der en eneste Bemærkning gjort af Statsrevisionen til Handelsministeriets Regnskab for det paagældende Finansaar, ikke en eneste Bemærkning. Det var jo besynderligt paa Baggrund af den højtærede Handelsministers Udtalelse. Men da jeg søgte efter i Betænkningen, fandt jeg paa Side 497 den Udtalelse, som den højtærede Handelsminister her har oplæst. Ja, højtærede Handelsminister, men det er rigtignok ikke en Udtalelse af Statsrevisionen, det er en Bemærkning, hvormed Handelsministeriet har ledsaget dette Regnskab, det er Handelsministeriets egen Bemærkning og ikke Statsrevisionens. Jeg synes, det er beklageligt, at en Minister er saa ukyndig i disse Sager, som den højtærede Handelsminister ved denne Lejlighed har vist sig at være.

Handelsministeren (Hauge): Nu bliver Sagen jo endnu mere mystisk. Jeg kan bare sige til dette, at jeg har spurgt Statsrevisorerne, om dette skulde forstaaes som Statsrevisorernes Bemærkning, og dertil er der svaret ja. Om det er rigtigt eller ikke, kan jeg ikke have nogen afgørende Mening om, men det er i og for sig ogsaa ganske ligegyldigt i hele den Forbindelse, hvori Udtalelsen kommer, thi hvis det virkelig er saaledes, at det er Handelsministeriet, der har gjort den Bemærkning, har Handelsministeriet jo været opmærksomt paa, at der var noget galt, og hvorledes i al Verden kan det da gaa til, at de tidligere Handelsministre og Ministeriet Neergaard ikke undersøger, hvorledes det i det hele taget har været muligt, at man paa et Budget paa kun 33 600 Kr. havde et Forbrug paa næsten 127 000 Kr.? Jeg maa tilstaa for det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg synes, han har gjort sine tidligere Ministerkolleger en meget daarlig Tjeneste ved at faa denne Sag bragt frem paa det Grundlag, hvorpaa den nu ligger.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men det ærede Medlem Hr. Krags Udtalelser angaaende Arendrups Udnævnelse til Kontorchef nødvendiggør, at jeg gør et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem syntes ikke rigtig om at faa at vide, hvorledes Udnævnelsen var foregaaet, og det ærede Med-

lem syntes at ville finde en Forklaring deri, at Arendrup var et saa udmærket Menneske, at man absolut maatte gøre ham til Kontorchef. Nej, det modsatte var Tilfældet. Arendrup var et Menneske, som man i Ministeriet var fuldstændig klar over, at man ikke kunde gøre til Kontorchef, for ellers havde man givet ham det Embede, der var ledigt. Hvis denne Mand kunde være blevet udnævnt til Kontorchef, og Ministeriet vilde have regnet ham som et Emne dertil, havde han faaet det Embede, som var ledigt paa det Tidspunkt, men det gjorde man ikke, man gav en anden Fuldmægtig det Kontorchefembede, som man ikke turde vove at give Arendrup. Men saa kommer der det, som man med Rette maa undre sig over, at man gjorde Arendrup til titulær Kontorchef. Det var, fordi man mente, man ikke kunde komme udenom denne fine Mand, som var blevet Ridder i 1917, og som jo havde meget indflydelsesrig Familie at støtte sig til. Jeg skal ikke undersøge, hvem der gjorde ham til Ridder i 1917, jeg tror ikke, Ministeriet havde noget med det at gøre den Gang, men derimod er det jo sikkert, at det var Venstreministeriet i 1927, der yderligere forfremmede ham ved at gøre ham til Dannebrogsmænd. Paa det Tidspunkt havde han ganske vist ogsaa snydt rigeligt, det maa jeg indrømme, der maatte gøres noget ved Manden, han har sikkert selv følt, han trængte til en Udmærkelse paa det Tidspunkt. Han fik den ogsaa, han blev gjort til Dannebrogsmænd, og saa vidt jeg kender til de lidt udviklede Ordensregler, der findes i Danmark, er det overordentlig fint at blive Dannebrogsmænd, naar man i Forvejen er Ridder, saa er man kommet omtrent saa højt, som et Menneske kan komme, vel at mærke, naar man ikke skal være Kommandør. Det vil altsaa sige, at dette Ministerium i 1927 førte Bedrageren Arendrup op til en saadan Stilling, at han kunde vente Kommandørkorset, naar han en Gang skulde gaa af. Denne Mand har altsaa samtidig ordensmæssigt staaet til Kommandørkorset og straffelovsmæssigt til Tugthuset.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at jeg ikke havde afkræftet hans Paastande i hans første Tale. Jeg tror at kunne sige, at jeg Punkt for Punkt har lagt ved Siden af hinanden Citater af Udtalelserne i Genève og en lang Række af Udtalelser fra vor Side tidligere og paavist den fuldkomne Overensstemmelse i hver eneste Henseende paa hele dette Omraade. Naar